

serne i § 2, stk. 5. Forhøjelse af maksimumsgrænsen fra 70 til 80 pct. af lejen nævnes i flere besvarelser, bl. a. Københavns, der også ønsker $\frac{3}{4}$ -grænsen forhøjet til $\frac{4}{5}$. Endvidere peges på, at en øget støtte til pensionister i nybyggeriet er ønskelig.

Københavns kommune kunne ønske reglerne for kommunale folkepensionistboliger anvendt i forbindelse med visse kollektivhuse for svagelige ældre og stærkt handicappede f. eks. blinde. Endvidere ønskes der adgang til ydelse af boligsikring i sådanne boliger, hvor boligtagerne er fysisk og psykisk handicappede og ikke kan bo uden fælles faciliteter, hvorfor der ikke til hvert værelse hører køkken. Magistraten finder det uheldigt, at disse boliger betragtes som institutioner, således at boligtagerne „umyndiggøres“ ved, at deres pension tages til indtægt for opholdet.

Sp. 4. Finder kommunalbestyrelsen, at personkredsen i § 2, stk. 5, er rimeligt afgrænset i henseende til indkomst- og aldersbetingelser, eller skønnes der at være persongrupper, f. eks. selvpensionister med lave indtægter, der også bør omfattes af denne regel.

Ad sp. 4.

En del kommuner har ikke taget stilling til dette spørgsmål, medens nogle har anført, at afgrænsnin-

gen findes rimelig. Andre kommuner har peget på, at personkredsen burde udvides til selvpensionister og andre pensionister med lave indtægter, der ikke er omfattet af § 2, stk. 5, men som lever på økonomiske vilkår, der „ligner“ folke- og invalidepensionistgruppens. En enkelt kommune har foreslået, at kommunerne ved dispensation fra 67-års aldersgrænsen kan yde boligsikring til selvpensionister med lave indtægter.

I forbindelse med spørgsmålet om personkredsen i § 2, stk. 5, har nogle få kommuner udtalt, at der ikke bør foretages reduktion af boligsikring, såfremt lejligheden kun er på 3 værelser, for hvilke arealet f. eks. maksimeres til 70-75 m² etageareal.

Sp. 5. Det bedes oplyst

- hvor mange udlejningslejligheder der findes i kommunen,
- i hvor mange tilfælde der er ydet boligsikring efter § 2, stk. 1, efter § 2, stk. 5, og efter § 16,
- kommunens forventede udgift til boligsikring for perioden 1. april 1967 til 31. marts 1968.

Ad sp. 5.

I nedenstående tabel er anført besvarelsene fra de enkelte grupper af kommuner:

	Antal udlejningslejligheder	Antal tilfælde af ydet boligsikring		§ 16	I alt	Forventet totaludgift 1967-68 mill. kr.
		§ 2, stk. 1	§ 2, stk. 5			
Københavns kommune	257.000	10.000	32.000	6.000	50.000	40,0
8 købstæder	127.000	14.500	10.000	3.000	27.500	29,3
11 bymæssige kommuner	34.000	7.500	1.500	1.000	10.000	17,2
14 sognekommuner	4.600	1.000	200	200	1.400	2,1

Sp. 6. Har kommunalbestyrelsen i øvrigt på baggrund af de hidtidige erfaringer ønsker om ændringer i loven.

Ad sp. 6.

Det hyppigst fremsatte forslag vedrører problemet om udbetaling af forskudsvis refusion til kommunerne. Således har halvdelen af de købstads- og bymæssige kommuner af egen drift rejst spørgsmålet, der er fulgt op af en selvstændig henvendelse fra Den danske Købstadforening. Ålborg og Århus vil anse det for rimeligt, om refusionsbrøken forhøjedes til $\frac{4}{5}$, idet kommunens fremtidige ydelse til boligsikring så vil svare til de hidtidige udgifter til huslejetilskud.

Et par kommuner ønsker af administrative hensyn, at boligsikringen udbetales månedsvis bagud i stedet for forud, idet der ellers bliver tale om tilbagebetaling, når folk flytter midt i en måned.

Andre kommuner mener, at minimumsbeløbet 120 kr. årligt er for lavt i forhold til administrationsudgifterne og det almindelige lønniveau. Disse kommuner ønsker endvidere hjemmel til at foretage udpantning for for meget udbetalt boligsikring. Nogle kommuner ønsker klarere retningslinier for, hvornår der kan foretages ændring i boligsikringen som følge af væsentlige ændringer i indkomsten.

Enkelte kommuner finder kvalitetskravene for strenge, og nogle landkommuner anser det for ønske-